

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๒

ทำให้จริงอย่างพระพุทธเจ้าสอน

ติกสงฆ์อาพาธไปถึงไหนแล้ว ไต่ก็ขึ้น (ผู้ว่า : ขึ้นชั้น ๑๐ เทเสาชั้นชั้นตาดฟ้าแล้วครับ เป็นไปตามแผนครับ เงินที่จ่ายให้เขาค่าที่เขาทำ ๑๐ ชั้นเราจ่ายให้เขาประมาณ ๔๐-๕๐ ล้าน ตอนนี้เงินเข้ามา ๒๘๓,๕๕๓,๒๓๘ บาทครับ ทองคำ ๑๒ ตันกับ ๕๐ กิโล ดอลลาร์ ๑๐,๒๑๔,๖๐๐ ครับ ทองคำจะส่งมอบวันที่ ๑๒ ธันวาคม จะได้กราบทูลเชิญฟ้าหญิงเสด็จด้วยครับ ที่ศาลาวัดเรา ได้ทำพิธีมอบใหญ่อีกครั้ง ๔๑๒ กิโลกรัมทองคำที่จะส่งเข้าคลังหลวงครั้งนี้ครับ)

ที่พูดเหล่านี้ออกมาจากหัวใจของพี่น้องทั้งหลายทุกคนมาอยู่ที่นี้ ประกาศลั่นกันขึ้นสูงตระหง่านปากเมฆใหญ่ จากหัวใจพี่น้องทั้งหลาย ต่างคนต่างออกเล็กๆ น้อยๆ มันก็ใหญ่เองอย่างนี้ละใหญ่แล้ว กำลังขึ้นแล้ว ต่อไปจะขึ้นอะไรอีกก็ไม่ว่า เพราะมันขึ้นเรื่อยนี้ แง่นั้นเข้ามาแง่นี้เข้ามาเอาๆ พูดยให้มันเต็มปากก็ว่าหลวงตาในประเทศไทยมีหลวงตาองค์ใดที่จนยิ่งกว่าหลวงตาบัว ชื่อเสียงดังปากเมฆเจ้าของจน แบอยู่นี้จน แต่จนด้วยความรื่นเริง พอใจ จนด้วยความเมตตา พอตื่นขึ้นมาจิตใจมันครอบไปเลยนะ ให้เป็นในหัวใจดวงใดก็รู้อเอง ไม่เป็นไม่รู้ พุดไม่ได้แต่รู้กันอยู่อย่างนั้น

พระพุทธเจ้าท่านยังออกมาแสดงให้โลกเห็นเป็นกิงเป็นก้าน ๘๔,๐๐๐ พระธรรมชั้นตรีไม่ได้วางนะ ออกจากใจดวงเดียวนี้ เวลาชำระกิเลสออกหมดแล้วจำทั่วโลกทำประโยชน์ก็ทำไปทั่วโลก ทำด้วยความเมตตา ไม่ได้ทำด้วยความตระหนี่ถี่เหนียว ความตระหนี่มันกำไว้เลย ความเมตตาปิดอันนี้ออก จับอันนี้ออกทางนั้นๆ มันชนะกันอย่างนั้นละ

พอพูดอย่างนี้แล้วเราคิดถึงสองคนผิวเมื่อยอยู่จังหวัดศรีสะเกษ ไปทำงานอยู่ภาคกลางแล้วกลับบ้านมาฝนตกทั้งใช้ทั้งตากฝนมา เข้าไปในวัด ตอนนั้นเรามาจากกรุงเทพฯ มาจำพรรษาที่โคราช ที่จักราช มาขอร่ม โอ๊ย มีร่มอันเดียว มองดูสั้นริกๆ ฝวนะ พวกมันมาสองคนผิวเมื่อย เราก็งงสารไม่ทราบจะเอาอะไรให้ คือเขาขอร่ม บอกมีร่มคันเดียวยังไม่ได้ใช้นะ ไปเปิดเอง ร่มใหม่ๆ ขนาดนั้นละ ทางเชียงใหม่เป็นนายช่าง ออกจากเชียงใหม่ มายังไม่ได้เปิดออกใช้เลย เอาไปเลย กางดู แล้วค่อยๆ กาง กางมาก็ขึ้นเลย น่าดู เอาๆ ไป แต่นี่เสียใจที่เครื่องนุ่งห่มของพระมันไม่เหมือนฆราวาส จะเอามาให้ผ่านุงผ้าห่มอะไรมันเป็นของพระหมดไม่ใช่ของฆราวาส ไม่สมควรกัน จึงให้ร่มคันหนึ่งไป เจ้าของยังไม่ได้ใช้ ให้ไปใหม่ๆ นะ ได้มาใหม่ๆ เอี่ยมๆ

ตัวสั้น ผัวเมียมาด้วยกัน ตัวสั้น ผนไม่ตกละมันหากสั้นของมัน มองไปทางไหน ในภุมันก็ไม่มีผ้าห่ม มีแต่ผ้าห่มพระ ได้เท่านี้แหละ ผ้าห่มไม่ได้อะไรไม่ได้ มีแต่เครื่องของพระทั้งหมดเลย ร่มใช้ได้ทั่วไป ให้ร่มคันหนึ่งไป เรายังไม่ลืมแก สงสารตัวสั้น มาสองคนผัวเมีย ไข่มาตามทาง มาถึงนี่จากนี้ก็จะไปศรีสะเกษ ถ้ามีรถยนต์เราจะให้รถยนต์คันหนึ่งไปเลย อ้าว ทำได้จริง ๆ นี่ไม่เหมือนใครนะ ถ้าลงมันลงใจปุ๊บแค่นั้นแล้วเอาเลย ๆ แต่นี่มันก็มีร่มคันเดียว มองไปข้างในมีแต่ผ้าเหลือง ไม่ได้ห่มไม่ได้อันนี้ ร่มนี้กางได้เอาไปกางเลย ยังไม่ได้ใช้ซะนี่ มาจากเชียงใหม่ ใหม่ ๆ ขนาดนั้น เจ้าของยังไม่ได้ใช้เลย นั่นละเขาเป็นคนแรกเป็นคนใช้ไปเลย เราไม่ได้ใช้ เขาไม่ยอมเอานะ คนหนึ่งเอามาให้เอาไป มองดูหน้าเราแล้วมองดูของ เราสงสารเลยไม่ลืมนะจนกระทั่งทุกวันนี้ มันไม่มีผ้าห่มอย่างฆราวาส ในวัดมีแต่ผ้าห่มเหลือง ๆ ไปหมด เลยไม่ได้ ผ้าห่มก็ไม่ได้ เราก็ก็นั่งผ้าห่มด้วยปรกตินะ

ออกฝึกตัวเองเป็นอย่างนั้นพี่น้องทั้งหลาย ที่มาเทศน์ว้อ ๆ อยู่นี้ออกมาจากรอดตายนะ นี่เอาจริงไม่เหมือนอะไรนะ ถ้าลองทำอะไรแล้วเอาจริงมากที่สุดก็แล้ว ถ้าว่าความเพียรก็เอาขนาดนั้นละ นั่งภาวนาจนกันแตก ใครเห็นแต่หมอนแตกพวกนี้ ไม่มีกันแตก นั่งไม่หยุด ฟาดตลอดรุ่งก็มีนั่งภาวนาขัดสมาธิเอาเลย เตรียมทำแล้วเอานะ วันนี้ ขึ้นเวที คู่ต่อสู้ก็อยู่ คู่ต่อสู้ไม่ดีให้ตกเวทีไปวันนี้ ฟัดกันเลย ถ้าว่าอะไรเป็นอันนั้นไม่มีเคลื่อนคลาด ถ้าลงว่าเอานะเรียกว่าถึงใจแล้ว ขาดไปหมดละ

เรื่องให้ให้ละ เราตลอดทุกวันนี้ให้ เพราะจิตนี้มันสงสารเมตตาครอบโลกธาตุจะมาว่าอะไร ใครไม่เห็นเฉย ๆ มันเป็นอยู่ภายในสว่างจำครอบโลกธาตุเจ้าของงก ๆ งัน ๆ หัวใจไม่งันนะ มันสว่างจำอยู่นั้นเลย เป็นอย่างนั้นแหละ เรียกว่าเทศน์สอนโลกนี้รอดตายนะ นั่งภาวนาจนกันแตกฟังซิ ที่ว่าหมอนแตกกันแตกเอานะเท่านั้นละพอ ถ้าว่าเอานะหมายถึงว่ามีเขตแดนแล้วเอาตลอดรุ่ง ไม่สว่างเป็นวันใหม่ขึ้นมาแล้วเป็นไม่ลุก เอาปัดซี่ฟาดเลย มันเคยซี่ใส่ตักแม่เอาตักแม่เป็นถาดพอแล้ว แล้วซี่ใส่ตัวเองลองดูซิ เตรียมทำแล้วก็ขึ้นเวทีขัดตลอดรุ่งนั่งภาวนา ฟังซินะ ทำเล่น ๆ เมื่อไร

นำออกมาพูดนี้ใครก็ฟังไม่ได้นะเรื่องความเพียรของเรา มันเอาจริงมากนะ ถ้าลงว่าอะไรเอาอันนั้นเลย ถ้าว่าเอานะนั่นละถึงใจละ ถ้าลงว่าเอานะแล้วขาดไปเลย ไม่มีรอ อะไรจะขาดขาดเลย มันเป็นเรื่องจริง ๆ นะจิตนี้ ถ้าลงว่าเอานะเอาละเอาเต็มเหนี่ยวเลย ถ้ายังไม่ได้ตัดสินไม่เป็นไร อยู่อย่างไรก็อยู่ได้ อย่างนี้ละ นั่งภาวนาอย่างนี้ได้อย่างไรไม่ได้ ถ้าลงได้เข้าภาวนาเอานะเท่านั้นพอ อะไรจะเป็นอะไรเป็น ปวดหนัก

ปวดเบาเอาเลย ตั้งแต่เล็กแต่น้อยมันเอาตักพ่อแม่เป็นส้วมเป็นถาดพอแล้ว ที่นี้เอาตัวเอง ชัดกันขนาดนั้นละ

สมใจนะที่ได้มาสอนพวกท่านทั้งหลายอยู่เวลานี้ สมใจทุกอย่าง ในชาตินี้ชาติที่เราสมใจเรา สมใจอย่างไร ถ้าว่าพูดถึงเรื่องความเพียรพาดกิเลสชาติละตั้งแต่เท่าไร พ.ศ. ๒๔๙๓ หรือไง นั้นละชาติละมาแต่นั้น จิตว่างไปหมดเลยตั้งแต่พ.ศ.๒๔๙๓ นั้นละความเพียรหนักมากที่สุดเท่าที่เคยทำอะไรไม่ทำเล่นๆ นะถ้าลงได้ทำแล้ว นี่เราพูดย่อๆ เฉยๆ ความเพียรของเรา ไม่ใช่ว่าอยู่ธรรมดาๆ

กิเลสเกิดเหมือนกันนะ ลงมาจากภูเขาไปบิณฑบาตในหมู่บ้านเขา หมู่บ้านเล็กๆ ตอนเข้ามาแล้วนั่งกลางทางเสียก่อน อดอาหารไม่ฉัน บทเวลามันจะตายจริงๆ ลงมาจะไปบิณฑบาตมาฉันไปหมู่บ้านเขาไม่ถึงนะ ต้องนั่งไปตามทาง มันก้าวไม่ออก คือมันอ่อนขนาดนั้น ที่นี้พอฉันเสร็จแล้วกลับมาเหมือนม้าแข่งนะความแข็งแรง มันอ่อนขนาดนั้นละ เวลานั้นจึงหันเสร็จเรียบร้อยแล้วมานี้ไม่มีคำว่าอ่อนเพลีย ดัดผิงเหมือนม้า

นั่นละการฝึกเจ้าของฝึกอย่างนั้น เราเอาจริงๆ นะการฝึก เพราะมันแรงใส่ พูดง่าย ๆ แรงใส่หนีพพานให้เป็นพระอรหันต์เท่านั้น ว่าอย่างนั้นเลย ทางนี้จะว่าไม้ก็ไม้เพราะเอามาจากความจริงที่เป็นจากเจ้าของ เจ้าของทำอะไร จะเป็นกับตายก็เอาเถอะนะ ถ้าลงว่าเอานะเป็นชาติไปเลย ไม่มีอะไรเหลือละ จิตมันเด็ดมากนะจิตเรา ไม่ใช่คุยให้พี่น้องทั้งหลายฟังเฉยๆ มันเด็ดมาก เอาจริงด้วย ถ้าว่าเอานะเท่านั้นละเอาถึงใจ

กว่าจะได้มาสอนหมู่เพื่อนของง่ายหรือ ก็สมใจนะละ สรุปลงแล้วความเพียรทั้งหมดมาลงในชั้นสมใจ ถึงใจ พอทุกอย่าง เอาเสียจนกระทั่งกิเลสอยู่ในหัวใจที่มันตั้งโคตรตั้งแช่เกิดแก่เจ็บตาย ไปภพใดชาติใดที่กิเลสพาให้เกิดให้ตาย มันเกิดได้ทุกแห่งเกิดได้ทุกภพทุกชาติ เกิดได้ทุกประเภทของสัตว์ บทเวลากิเลสตัวนี้ชาติละลงไปแล้วจ้าเลย ตัวไหนจะมาพาให้เกิดไม่มี ให้รู้เช่นนั้นซิ ธรรมพระพุทธเจ้า สุวากุขาโต ภควตา ธมฺโม พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้วชอบแล้ว มันไม่ชอบแต่พวกเรารู้ปฏิบัติออกๆ แอดๆ ให้มันจริงตามพระพุทธานี้ สุวากุขาโต ตรัสไว้ชอบแล้วทำให้ชอบเถอะนะ

เอาอย่างว่าละจนสมใจ ในชาตินี้เป็นชาติสมใจ สุดละเรา มาสุดในชาตินี้ ไม่มีเงื่อนต่อละจะไปภพใดชาติใดไม่มี มีแต่ธรรมธาตุสง่าจ้อยู่ภายในใจ ครองร่างอันเนาๆ อยู่ที่นี่ แต่หัวใจมันสว่างจ้อยู่ตลอดเวลา ร่างกายจะอ่อนขนาดไหนใจไม่อ่อนสว่างจ้า ยืนก็สว่าง เดินนั่งนอนสว่างจ้อยู่ตลอดเวลาทุกอิริยาบถทั้งหลับทั้งตื่น นั้นเวลาเอาให้พอแล้ว นี่เรียกว่าสมใจ กิเลสก็ชาติละไปเลยจริงๆ ไม่ได้มีว่ากิเลสยังอยู่ในนั้น

หาตัวไหน ไปหาทำไม ก็รู้แล้วเวลามันเอาเราจนแทบเป็นแทบตายมันก็เอามาพอแล้ว
เอาจนกระทั่งมันตาย ทีนี้อะไรจะมาหลอกมาหลอนเราไม่มีทุกวันนี้

ชาตินี้เป็นชาติที่ว่าไม่หมายที่ไหนละ หมด ที่จะไปเกิดข้างหน้าถอยไปข้างหน้า
ไม่มี ข้างหลังไม่มี มีแต่ธรรมชาติสว่างจ้าอยู่ภายในหัวอก ฟังให้ดี นี่เอามาแล้วนะ ใคร
พูดแต่ก่อน ไม่มีใครพูด เราพูดเองเพราะเราเป็นเอง มันเป็นอยู่อย่างนั้นตลอด ทุก
วันนี้มันก็เป็นอย่างนี้ ไม่มีวัยไม่มีอิริยาบถ ธรรมชาตินี้ถ้าลงได้หมดกิเลสแล้วพ้น
สมมุติไปแล้ว อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ไม่มี ท่านว่านิพพานเที่ยงก็คือธรรมชาติที่
บริสุทธิ์ที่สุดส่วนแล้วนี้ละเที่ยง จะเป็นอะไรเที่ยง ธรรมชาติกับนิพพานเที่ยงอัน
เดียวกัน ธรรมชาติคือจิตนี้กลายเป็นธรรมชาติไปแล้ว นิพพานเที่ยงก็คืออันนี้ละ
เที่ยง นี้ละทำมาขนาดนั้นละ จึงว่าสุดแล้วในชาตินี้เราสุด ไม่คิดจะไปทางไหน จะไป
นรกหรือก็ไม่คิดไปสวรรค์ไม่มี คิดไปสวรรค์ไม่มี ถ้าว่านิพพาน..ธรรมชาติกับนิพพานเป็นอันเดียวกัน
เข้ากันได้เลย

นั่นละธรรมพระพุทธเจ้าสอนเล่นเผลอ ทำให้มันจริงอย่างพระพุทธเจ้าสอนซิ คำ
ว่า สุวากุขาโต ตรัสไว้ชอบแล้ว มันไม่ชอบแต่พวกเราที่ปฏิบัติระเกะระกะเลอะๆ
เทอะๆ หมอนได้เย็บกันทุกวัน ก้มลงไปทำอะไร เย็บหมอน เป็นอะไร หมอนแตกมัน
นอนไม่ตื่น เสื้อขาดหมอนแตก มันเป็นทำอะไร แล้วคิดถึงความภูมิใจในเจ้าของไม่มี
เห็นแต่อย่างว่าละ เสียใจ คิดถึงเจ้าของให้มันภูมิใจซี ผลเป็นอย่างนี้ การทำเป็นอย่าง
นั้นผลเป็นอย่างนี้ให้มันเห็นชัดๆ สุวากุขาโต ภควตา ธมฺโม พระธรรมอันพระผู้มีพระ
ภาคเจ้าตรัสไว้ชอบแล้ว ทำให้มันชอบ ทำให้มันจริงตามธรรม ธรรมไม่ได้โกหก เจ้าของ
ต่างหาก ต่างคนต่างโกหกเจ้าของ กองโกหกเต็มอยู่ในศาลาหลังนี้ ว่าจะทำมันไม่ทำ ว่า
จะเอานะวันนี้เอาให้หนักมันไปหนักหมอนเสีย หมอนมารอรับเสีย ให้มันจริง

นี่จริงละ ใครจะว่าอะไรก็ตามชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา บอกว่าหมดที่จะมา
เกิดมาตายต่อไปอีก เรียกว่าป่าช้ามันวนลื้อกันลงในความเพียรในชาตินี้หมด จะไปไหน
มาไหนอยู่มีแต่ร่างเฉยๆ เดินก็อบๆ แก็บๆ ไปร่างกาย แต่จิตไม่ได้ก็อบๆ แก็บๆ นะ
อยู่ในร่างกายที่อ่อนเปียกนั้นละ จิตไม่ได้เป็นนะ สว่างจ้าครอบอยู่หมด นั่นละจิตถ้าลง
ไม่มีอะไรติดหัวใจแล้ว มีแต่ธรรมชาติธรรมล้วนๆ และธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้ว
มันจ้าเลย อย่างนั้นซิทำความเพียร

นี่มันคันฟัน เดินจงกรมหย็อกๆ แหย็กๆ ได้สองก้าวสามก้าวตามอง สุดท้ายกำ
ปั๊บไปเอาหมอนมามัดติดคอ เอาเดิน ลืมเสื้อลืมหมอนวันยังค่ำ เอาเสื้อมารอมมัดติด
หลัง หมอนนี้มัดติดคอ เอา เดินมันจะลัมเท่าไรให้ลัม มีแต่เสื้อแต่หมอน มันเป็นอย่าง
นั่นละพวกเรา ไม่เป็นท่า ว่าอะไรให้มันจริงตามธรรมพระพุทธเจ้าซิ ไม่มีทางต้องติ

ธรรมพระพุทธเจ้าสุวากุขาโต ภควตา ธมฺโม ตรัสไว้ชอบแล้วทุกชั้นทุกภูมิของธรรม จนกระทั่งถึงนิพพาน อยู่ในคำสอนของพระพุทธเจ้าหมด ไม่ผิด พากันจำเอานะ พุดไป พุดมาก็เหนื่อย เหลาะๆ แหละๆ ไม่เป็นท่า

(บุชาธรรมเจ้าคะ) เอาอะไรมาให้ เราไม่ได้เทศน์เอาเงิน เทศน์เอาธรรมเข้าสู่ หัวใจท่านทั้งหลาย แต่เงินเราก็ไม่ปฏิเสธ เราบวชมาก็บวชหาธรรม เวลาเป็นก็เป็นขึ้น ในใจนั้นแหละ ใจนี้เป็นธรรมธาตุมันสว่างจ้าครอบไปหมด ไม่มีอะไรที่จะมาเจือปน กิเลสเท่านั้นกวนใจให้เดือดร้อนวุ่นวาย มีเงินกองเท่าภูเขาาก็ไม่เป็นสุข มีสมบัติเงินทอง อะไรไม่เป็นสุข มียศถาบรรดาศักดิ์สูงขนาดไหนไม่เป็นสุข พอจิตกับกิเลสขาดจากกัน เท่านั้นอยู่ไหนสบายหมด ไม่ต้องไปหาที่หลับที่นอนหมอนมุ้งที่ไหนละ ไม่มี ท่านจึงว่า คำว่าสุขว่าทุกข์รวมแล้วทั้งหมดมาอยู่ที่ใจดวงเดียว เมื่อกิเลสขาดสะบั้นลงแล้วทุกข์ หมดโดยสิ้นเชิง ยังเหลืออยู่กับธาตุกับขันธ์นอกๆ ตัวนั้นเข้าไม่ถึง นั่นละท่านว่าจิตที่ บริสุทธิ์แท้เป็นอย่างนั้น ถึงวันจะไปก็ไปเลย ไปอย่างสบายๆ

(ที่หลวงตาว่าจะไปๆ ให้อยู่ ๑๒๐ ปีเท่าพระอานนท์ครับ) เราว่าจะเอามากกว่า นั้นจะได้หรือไม่ได้ ให้เราได้ทดลองกันเสียก่อนนะ ชัดกันอยู่ระหว่างลมหายใจกับกาย ของเรา ถ้าลมหายใจยังอยู่จะพึดมันตลอดไป ถ้าลมหายใจหมดแล้วไปไม่ได้ มันอยู่ใน ชั้นรังได้ก็รัง อยู่ในชั้นรังไม่ได้อย่างไรก็ได้ ต้องไป แม้พระพุทธเจ้าก็ยังนิพพานยัง ตายจะว่าไง แต่เวลามีชีวิตอยู่นี้เอาให้จริงให้จัง ดูมันเหลาะๆ แหละ ๆ มันไม่จริงไม่จัง นี้ตั้งแต่พุดเล่นพุดอะไรก็ยังคงคึกคักๆ นิสัยมันนักสู้จริงๆ นะนี้ ไม่ใช่คนเหลาะเหลาะนะ ถ้าว่าอะไรเอาจริงๆ ไม่มีคำว่าเหลาะเหลาะ ถ้าลงว่าเอานะแล้วเอาละถึงใจแล้ว ฟาดมัน ขาดสะบั้นไปเลย

เดี๋ยวนี้มีแต่ปากพุดว้อๆ ลูกก็จะล้มแล้ว ถ้าไม่มีใครมายกขึ้นล้ม เดินไปกุกฎก็จะ ไปไม่ถึง นี่ละร่างกายเป็นอย่างนั้นแต่ใจไม่เป็น ใจดวงนี้ไม่เคยเป็น สว่างจ้าอยู่ใน ร่างกายล้มลูกคลูกคลานนั้นแหละ เป็นอย่างนั้นละ จำเอานะทุกคนๆ ความเพียรนี้เวลา ได้ออกกลายแล้วไม่ใช่ของเล่นนะ เอาตายเข้าว่าเลยความเพียร ลงได้ออกกลาย คำว่า ออกกลายก็ลายนักมวย ตายเท่านั้น ที่จะยกมือขึ้นยอมแล้วไม่มี ขึ้นเวทีชัตคู่ต่อสู้ เอา จนกระทั่งตกเวที เอาตายตายไปเลย ถ้าไม่ตายชัตอีกไม่ถอย นั่นจึงเรียกว่านักสู้

นี่วันไหนๆ เอาหนา ฟังซินะ พวกเรานี่พวกวันไหนๆ ก็เอาหนาๆ มีแต่เสื่อกับ หมอนมัดติดคอ มัดติดตัว มองดูทุกคนดูไม่ได้มีแต่เสื่อแต่หมอนมัดติดตัว มันยังว่า เอาหนา เอาหนาชี้หมาอะไร เจ้าของตายไปไม่รอด เดินจงกรมก็ย็อกๆ จิตอยู่โลกธาตุ ไหนไปโลกไหนทวีปไหนไม่รู้จิต มันไม่อยู่กับตัว ครั้นแล้วก็มาทวงเดินจงกรมเอาเสีย จนขาจะหักมันไปไม่ได้ นอนดีกว่า เอานอนไปสู้กับเดินจงกรมนอนดีกว่า พอลงถึง

หมอนหรือไม่ถึงก็ไม่ทราบครอก ๆ มันอย่างไร พวกเรานี้พวกครอก ๆ อย่างไรก็ตาม มีแต่ครอก ๆ ทักทายกัน พวกครอก ๆ พวกทักทายกัน เป็นอย่างนั้นละ

เราพูดจริง ๆ เรื่องความเพียร ภูมิไฉนกับเจ้าของเรื่องความเพียรว่าตอนไหน ๆ ความเพียรเราอ่อนแอต่อแท้เหลวไหลไม่เอาไหนมีตอนไหน เล็งดูความเพียรเจ้าของตอนไหนก็ตอนพืดกันตลอด แบบเด็กต่อยกัน ฝึกหัดตั้งแต่เป็นเด็กต่อยมวย ต่อยล้มลงไปลุกขึ้นเอาอีก ล้มแรงมันหนักก็ลุกบักท่ามาเตะกูแรง นักมวยต่อยกันครั้งเขาเตะแรงตกเวที ฮ่วย ลุกบักท่ามีมาเฮ็ดแสงแท้ ตัวมันบ่เป็นตาชะแตก เขาเตะเอา.ให้มันยกมาทั้งโคตรมันลุกบักท่านี้ ให้มันตายหมดทั้งโคตร ก็เป็นคนประเภทลุกบักท่า

พูดจริง ๆ เอาจริง ๆ เป็นจริง ๆ อย่างว่า ทุกอย่างเป็นจริง ๆ อย่างว่า ท่านว่ากิเลสขาดสะบั้นลงไปกิเลสคว่ำกิเลสหงายตายจากหัวใจมันเป็นอย่างไรรู้กับเจ้าของผู้เป็น ไม่ต้องไปถามใคร รู้กับเจ้าของผู้เป็น นี้ก็สะดุ้งเลย เราไม่ลืมนะเวลาจิตกับกิเลสขาดจากกัน ตัวสะดุ้งเลยเซียว มันรุนแรงมาก กิเลสที่เคยครอบหัวใจจดหัวใจลงให้ใจหัวไม่ขึ้น บทเวลาพืดลงไปแล้วกิเลสลงไปตายให้เห็นต่อหน้า เป็นอย่างไรที่นี้นักมวย ให้มันขนาดนั้นซิ พวกเรานี้มีแต่จะตายต่อหน้าให้กิเลสเห็น ครั้นมาพูดได้ก็ลุกบักท่ามีมาต่อยแรงแท้จะว่าอย่างนั้น ไปว่าให้เขา ตัวบ่เป็นตาชะแตกไม่พูด พวกนี้มีแต่พวกลุกบักท่าทั้งนั้น กิเลสต่อยแรงจนหมอนแตก ๆ วันไหนเย็บหมอนจะตายละ ก้มหน้าทำอะไรเย็บหมอน เป็นอะไร หมอนแตก เข้าใจไหมละ เอาละพอ

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ